

The host, *Ficus sundai* Bl. (subsection *Dictyoneuron* Corner, section *Conosycea* (Miq.) Corner of the subgenus *Urostigma* (Gasp.) Miq.) belongs to another subsection than do the hosts of *B. masii* and *B. jacobsoni* (*Ficus stupenda* Miq. and *F. crassiramea* Miq., respectively; subsection *Conosycea* (Miq.) Corner). As far as known now, the subgenus *Waterstoniella* is restricted to host *Ficus* of the *Conosycea* subseries *Crassirameae* Corner and the *Dictyoneuron* series *Subvalidae* (Miq.) Corner.

References

- CORNER, E. J. H., 1960. Taxonomic notes on *Ficus* Linn., Asia and Australasia 1. Subgen. *Urostigma* (Gasp.) Miq. — *Gardens' Bull. Singapore* 17 : 368—404.
- GRANDI, G., 1917. Contributo alla conoscenza degli Agaonini (Hymenoptera, Chalcididae) di Giava. — *Boll. Lab. Zool. Portici* 12 : 3—60, figs. I—XXII.
- , 1928. Hyménoptères sycophiles récoltés dans l'Inde par le frère E. Gombert. — *Bull. Soc. zool. France* 53 : 69—82, figs. I—II.
- SAUNDERS, S. S., 1882. Error as to fig insect from *Ficus religiosa*. — *Ent. Monthly Mag.* 19 : 163—164.
- , 1883. Descriptions of three new genera and species of fig insects allied to *Blastophaga* from Calcutta, Australia, and Madagascar; with notes on their parasites and on the affinities of the respective races. — *Trans. ent. Soc. Lond.* 1883 : 1—27, pls. I—III.
- WATERSTON, J., 1921. On some Bornean fig-insects (Agaonidae - Hymenoptera Chalcidoidea). — *Bull. ent. Res.* 12 : 35—40, figs. 1—3.
- WIEBES, J. T., 1966. Bornean fig wasps from *Ficus stupenda* Miquel (Hymenoptera, Chalcidoidea). — *Tijdsch. Ent.* 109 : 163—192, figs. 1—121.

Achteruitgang van de vlinderfauna

door

L. H. CLAASSENS

In de omgeving van Heerlen en Brunssum mis ik de laatste tien jaren veel soorten vlinders, die daar voordien zeer algemeen waren. De meeste daarvan zijn soorten, die althans vroeger door vrijwel iedereen als gewoon beschouwd werden. De oorzaken van deze achteruitgang laat ik in het midden. Wel zou het interessant zijn de ervaringen van anderen in hun eigen omgeving met de mijne te kunnen vergelijken. Als meest opvallende voorbeelden noem ik de volgende:

Carterocephalus palaemon Pallas. Laatste vangdatum: 30 mei 1955 in het Ruischerveld. Daarna niet meer waargenomen.

Heodes tityrus Poda. Laatste vangjaar 1955. Daarvoor zeer algemeen in de thans in ontginning zijnde kleigroeven in het Ruischerveld.

Plebejus argus L. Tot 1955 zeer algemeen op de Brunssumer Heide, daarna zeldzaam.

Cyaniris semiargus von Rottemburg. Ook voor 1955 was deze soort hier zeldzaam, maar daarna heb ik hem nooit meer gezien.

Araschnia levana L. Het laatst gezien in 1955. Daarvoor zeer gewoon.

Mellicta athalia von Rottemburg. Laatste vangdatum: 22 mei 1954 te Brunssum.

Clossiana selene Schiff. Laatste vangdatum: 22 juni 1955 te Brunssum.

Issoria lathonia L. Tot 1955 zag ik de afgevlogen trekkers regelmatig in mei en de nakomelingen tot in september en oktober.

Nymphalis antiopa L. en *N. polychloros* L. Beide soorten waren in 1955 reeds zeldzaam.

Pararge aegeria L. Tot 1955 zeer algemeen te Brunssum, thans geen spoor meer van te vinden.

Pyronia tithonus L. Zeer sterk terug gelopen.

Sphinx ligustri L. Merkwaardig, dat ik ook deze soort in geen tien jaar meer gezien heb.

Macroglossum stellatarum L. De laatste jaren zeldzaam.

Heerlen, Oldenzaalstraat 2.

De opvallende achteruitgang van de vlinderfauna in dit deel van Limburg zal wel het gevolg zijn van een combinatie van ongunstige factoren. In de eerste plaats is daar de sterke toename van de bevolking, waardoor allerlei gunstige terreinen het slachtoffer worden van wegeaanleg en bebouwing. Dan de toenemende recreatie. Ten gevolge van meer vrije tijd, toegenomen welvaart, het bezit van brommer of auto, zijn veel mooie plekjes, waar het vroeger rustig was, tegenwoordig op mooie dagen bevolkt door grote aantallen mensen, wat onverbiddelijk een verarming van de flora ten gevolge heeft, die op zijn beurt weer een verarming van de fauna moet veroorzaken. En laten we ook niet de bespuiting van de wegbermen vergeten, waardoor de zijkanen van de vroeger zo beroemde Limburgse holle wegen erbarmelijk achteruit gegaan zijn.

Het lijstje van de heer CLAASSENS bevat in hoofdzaak namen van dagvlinders, soorten dus, die veel gevoeliger voor ongunstige weersomstandigheden zijn dan de 's avonds en 's nachts vliegende dieren, omdat ze het in de eerste plaats van zonnig warm weer moeten hebben. En nu zijn er de laatste jaren wat dit betreft nogal wat ongunstige zomers geweest. Gecombineerd met de hierboven genoemde factoren zou het best mogelijk kunnen zijn, dat dit alles bij elkaar voor menige soort te zwaar wordt om zich weer in een gunstiger seizoen te kunnen herstellen. — LPK.

Summary

The writer mentions a number of species which were formerly common in the south-east of Dutch Limburg, but which have now completely disappeared.

Voedsel van Syrphiden (Dipt.). Het darmkanaal van de zweefvliegen bevat vaak stuifmeel. Hoe slagen deze insekten met zuigende monddelen erin, zulke vaste stof naar binnen te krijgen? Over dit probleem ontstond op een van de vergaderingen van de afdeling Noord-Holland en Utrecht enige tijd geleden een discussie, die echter niet tot een oplossing leidde.

In ELTON's prachtige boek „The pattern of animal communities” vond ik de volgende eenvoudige oplossing (p. 267, 1966): de vliegen maken het stuifmeel fijn met hun palpen en zuigen de zo ontstane brij („porridge”, havermout, schrijft ELTON) dan op. — LPK.